

# Finansklagenemnda Person

## Avgjørelse FinKN-2019-849

6.11.2019

**Protector Forsikring ASA**

**Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)**

Skled og falt på bakken – utleie/innleieforhold – arbeidsgiver – yfl. § 3.

Forsikrede (søppeltømmer) fikk brudd i venstre håndledd i det han skled og falt på bakken. På skadetidspunktet var forsikrede ansatt hos selskap A, men utleid til selskap B. Selskap A (utleier) hadde yrkesskadeforsikring i Protector, mens selskap B (innleier) hadde yrkesskadeforsikring i Gjensidige. Tvist om utleier eller innleier skulle anses som arbeidsgiver. Etter en samlet vurdering konkluderte nemnda med at utleieselskapet måtte anses som arbeidsgiver i denne saken og forsikrede fikk medhold i at Protector pliktet å utbetale yrkesskadeerstatning.

---

### Saksfremstilling

Forsikrede (f. 1970, søppeltømmer) var utsatt for en arbeidsulykke 1.3.16. På skadetidspunktet var han ansatt hos A AS (utleieselskapet), men utleid til B AS (innleieselskapet). På skadetidspunktet hadde A (utleier) tegnet yrkesskadeforsikring i Protector og B (innleier) i Gjensidige. Saken gjelder forsikredes krav mot Protector (utleiers yrkesskadeforsikringsselskap). Krav mot Gjensidige behandles i avgjørelse FinKN-2019-850.

Krav om erstatning ble først sendt til Protector som bekreftet at A hadde tegnet yrkesskadedekning i selskapet. Da Protector fikk informasjon om at forsikrede var utleid på skadetidspunktet, avsto selskapet imidlertid ansvar fordi innleiers yrkesskadeforsikringsselskap etter Protectors syn var ansvarlig for hendelsen. Innleiers yrkesskadeforsikringsselskap, Gjensidige, avsto kravet fordi det mente at utleier måtte anses som arbeidsgiver etter yfl. Forsikredes advokat kontaktet Yrkesskadeforsikringsforeningen (YFF) og ba om en avgjørelse etter en intern avtale mellom selskapene, den såkalte "kasteballavtalen". YFFs representant opplyste imidlertid at den aktuelle problemstillingen ikke var omfattet av avtalen. YFFs representant tilbød å treffe en "voldgiftsavgjørelse" om tvistes spørsmålet. Protector avviste dette. Saken ble deretter klaget til Finansklagenemnda.

Partene har vært i kontakt med både utleier og innleier, fordi det har vært motstridende/uklare opplysninger mht. hvem som har betalt lønn til forsikrede og om det forelå avtale mellom utleier og innleier om hvem som skulle sørge for yrkesskadedekning av forsikrede. Utleiers HR-direktør opplyste 6.2.19 at forsikrede var ansatt i A 12.5.14–3.11.17, og videre:

I hele ansettelsesperioden har han fått utbetalt lønn direkte av A AS ...

I hele ansettelsesperioden har A AS betalt yrkesskadeforsikringspremie for ...

Det finnes **ikke** noe avtale som regulerer at premiebetaling for yrkesskadeforsikring skal betales av B AS

Partene har ikke fremlagt utleieavtalen. Det er opplyst at forsikrede på skadetidspunktet hadde arbeidet hos innleier i mer enn ett år.

**Forsikrede** anfører på grunnlag av to tolkningsuttalelser fra Justisdepartementets lovavdeling at innleier må anses som arbeidsgiver etter yfl., og at Gjensidige således er ansvarlig selskap. Subsidiært må utleier anses som arbeidsgiver, og Protector er da ansvarlig for hendelsen.

**Protector** anfører at innleier må anses som arbeidsgiver etter yfl. Det er innleier som hadde mulighet for instruksjon, kontroll og tilsyn med forsikredes arbeid. På skadetidspunktet hadde forsikrede arbeidet for innleier i mer enn ett år. Også dette tilsier at innleier må anses om arbeidsgiver, jf. de generelle betraktningene i lovavdelingens uttalelser. Reelle hensyn tilsier at innleier må anses om arbeidsgiver. Det foreligger ingen avtale mellom utleier og innleier om hvem som skulle ha ansvar for yrkesskadedekning. Da må hovedregelen om at innleier er arbeidsgiver, gjelde. Det foreligger ikke navnerregister over hvilke personer yrkesskadeforsikringen omfatter. Også dette tilsier at spørsmålet må avgjøres med bakgrunn i yfl. sitt arbeidsgiverbegrep.

Lønnsavdelingen til utleier uttalte i januar 2018 at man ikke kunne opplyse om lønnsspørsmål da skadelidte "jobbet" hos innleier. Dette kan tyde på at det er innleier som har hatt ansvar for beregning av lønn.

### **Finansklagenemnda Persons begrunnelse**

Saken for nemnda reiser spørsmål om hvem som var arbeidsgiver med plikt til å tegne yrkesskadeforsikring for forsikrede på skadetidspunktet, se yfl. § 3.

Protector og Gjensidige er enige om at det foreligger en yrkesskade oppstått mens forsikrede var i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden. Bedriftsvilkårene i yfl. § 10 er således oppfylt. De to selskapene er imidlertid uenige om hvilken arbeidsgiver som var forpliktet til å tegne yrkesskadeforsikring for forsikrede: Selskapet hvor forsikrede var ansatt eller selskapet som han var utleid til.

En ansettelsesavtale viser at forsikrede ble ansatt i A 1.11.14 som "waste driver" med arbeidsplass i arbeidsgivers renovasjonsselskap. I avtalen heter det under overskriften "Other remunerations" at forsikrede er dekket av arbeidsgivers (As) yrkesskadeforsikringsavtale.

Forsikrede ble skadet 1.3.16. Han var da utleid til B, noe han på skadetidspunktet hadde vært i mer enn ett år. Han arbeidet som søppeltømmer, og skaden skjedde da han skled og falt på bakken under søppeltømming.

A har bekreftet at forsikrede var ansatt i A fra 12.5.14 til 3.11.17, og at A har betalt lønn direkte til ham i hele ansettelsesperioden. A har også bekreftet at selskapet i hele ansettelsesperioden har betalt yrkesskadeforsikringspremie for forsikrede. A har videre opplyst at det ikke finnes noen avtale "som regulerer at premiebetaling for yrkesskadeforsikring skal betales av" innleier.

As yrkesskadeforsikringsselskap, Protector, har vist til at to uttalelser av hhv. 1999 og 2007 fra lovavdelingen tilsier at det er den som leier inn en arbeidstaker som i utgangspunktet er ansvarlig for å tegne yrkesskadeforsikring. I uttalelsen fra 1999 heter at det imidlertid også at det:

må foretas en konkret vurdering. Bl a kan det tenkes unntak der leieforholdet er svært kortvarig, utleien er et rutinemessig, inntektsgivende element i utleiers virksomhet, eller der den faste arbeidsgiveren skal ha en ikke uvesentlig kontroll over arbeidstakeren og arbeidsstedet.

Tilsvarende er gjentatt i uttalelsen fra 2007.

Etter yfl. § 3 skal arbeidsgiver tegne yrkesskadeforsikring. Arbeidsgiver defineres i yfl. § 2 bokstav a på samme måte som i skadeserstatningsloven § 2-1 nr. 2, se NOU 1988: 6 s. 85 og Ot. prp. nr. 44 (1988-1989) s. 65 og 85. Rettspraksis etter skadeserstatningsloven § 2-1 nr. 2 vil således kunne belyse hvem som er arbeidsgiver i utleietilfellene. Nemnda kan imidlertid ikke se at det foreligger avgjørelser av betydning for tolkingen av arbeidsgiverbegrepet i utleietilfeller.

Begrunnelsen for As utleie av forsikrede er ikke opplyst. Foreliggende opplysninger taler for at forsikrede har utført likartet arbeid for utleie- og innleieselskapene. Innleieselskapet har hatt større kontroll over forsikredes arbeidssituasjon på skadetidspunktet enn utleieselskapet. På den annen side har forsikrede i hele utleieperioden – og også deretter – mottatt lønn fra utleieselskapet og i henhold til ansettelsesavtalen – og utleieselskapets bekreftelse – vært yrkesskedeforsikret av dette selskapet hele tiden. Mye kan tale for at utleien skyldtes at utleier har hatt for mange ansatte og fremfor å si opp forsikrede av økonomiske grunner valgte å leie ham og eventuelt andre ut i påvente av selv å kunne beskjefte ham/dissee.

Samlet sett er nemnda kommet til at forsikredes arbeidsgiver i denne saken er utleieselskapet og at betalingen av yrkesskadeerstatning påhviler utleiers yrkesskadeassurandør. Nemnda har vektlagt at forsikrede har hatt en arbeidsavtale med utleieselskapet fra 2014–2017, at utleieselskapet har betalt hans lønn i hele perioden, at det fremgår av hans ansettelsesavtale at utleieselskapet har påtatt seg å holde ham yrkesskedeforsikret og hele tiden har betalt forsikringspremie også for forsikrede. Nemnda har også vektlagt at utleien har dreid seg om utførelsen av arbeid tilsvarende det han hadde i utleieselskapet.

Nemnda tilføyer avslutningsvis at en sak som denne og avgjørelse FinKN-2019-850, som i realiteten gjelder uenighet mellom to forsikringsselskap om hvem som er ansvarlig for en oppstått skade, i utgangspunktet ikke hører hjemme i Finansklagenemnda. Nemnda har imidlertid funnet å måtte behandle saken av hensyn til den forsikrede. Han ville ellers stå uten den erstatningen som han har en lovfestet rett til eller gå til søksmål mot selskapene. Slik nemnda ser det, må saker hvor selskapene er uenige om hvem som er ansvarlig for utbetalingen av erstatning løses ved at ett selskap påtar seg å utbetale erstatningen samtidig som det forbeholder seg å søke regress hos det/de andre, slik at den forsikrede/skadelidte ikke skal måtte vente på utbetalingen av erstatningen.

Avgjørelsen er enstemmig.

#### **Finansklagenemnda Persons konklusjon**

Forsikrede gis medhold i at Protector i egenskap av arbeidsgivers forsikringsselskap plikter å utbetale ham yrkesskadeerstatning.

*Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Jane Ytreøy Grøndalen (selskapsrepresentant), Lise Karlsen (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Ingrid Sande Kvålen (forbrukerrepresentant).*